

Eric Hällström 13.10.2008
Asumisen Hinta Alas –kansalaisliike
Suomen Asumisoikeusasukkaat ry

Ympä 63/2008 / A 88
HE 136/2008
KIRJALLINEN LAUSUNTO

Lausunto lakiesityksestä HE 136/2008

<http://217.71.145.20/TRIPviewer/show.asp?tunniste=HE+136/2008&base=erhe&palvelin=www.eduskunta.fi&f=WORD>

Lakiesityksen tarkoituksena on helpottaa rakennuttajayhtiöiden vapautumista valtion myöntämistä lainoista ja niihin liittyvistä hinnoittelurajoituksista. Vapauttamista perustellaan mm. Vanhasen toisen hallituksen asuntopoliittisessa ohjelmassa esitetyillä tavoitteilla *"luoda edellytyksiä asuntomarkkinoiden toimivuuden kehittymiselle vähentämällä markkinoiden toimivuuden esteitä ja luomalla kannustimia eri toimijoille."*

Laki antaisi jo vuoden 2009 alusta lähtien yhtiöille ja kunnille mahdollisuuden hinnoitella valtion lainoista vapautettujen vuokra- ja asumisoikeusasuntojen vuokrat ja vastikkeet mieleisellään tavalla. Yksityiskohtaisissa perusteluissa pykälän 9 osalta todetaan, että lain voimaan tultua *"Asukasvalintaa tai vuokran suuruutta ei...säädeltäisi..."* Käytännössä tämä tarkoittaa rajuimpia korotuksia alueilla, joilla asuntojen kysyntä on voimakasta ja tarjonta siihen suhteutettuna niukkaa.

Rajut korotukset puolestaan tietävät asukkaiden entistä nopeampaa vaihtumista ja valikoitumista maksukyvyyn mukaan. Etenkin asumisoikeusasunnot on rakennettu tällaisille alueille, mutta kovat korotukset olisivat tulossa myös tavallisissa vuokrataloissa asuville kaikissa kasvukeskuksissa.

Rakennuttajayhtiöiden edustajat ovat julkisuudessa jo pitkään vaatineet markkina-tilanteeseen vedoten mahdollisuutta tehdä kymmenien prosenttien korotuksia vuokriin ja aso-vastikkeisiin. Lakiesitys on näiden toiveiden mukaan kirjoitettu.

Lakiehdotuksessa ennakoidaan vapautumisten olevan nopeita ja laajoja. Yleisperusteluissa kohdan 4.1. lopussa todetaan jo pelkästään yli 5 prosenttisia lainoja olevan noin 800 miljoonan euron arvosta ja jatketaan, että *"Valtion asuntorahastoon voisi palautua pian lain voimaantulon jälkeen merkittävä osa tästä summasta."*

Arvio perustunee yhtiöiltä saatuun ennakkotietoon näiden aikeista. Arvio voi olla jopa alakanttiin sillä vapautusta tultaneen hakemaan myös alemman koron lainoista. Tämä on jopa todennäköistä, sillä yhtiöiden omistajien merkittävin taloudellinen hyöty ei toteudu arava-lainnan ja vaihtoehtoisen lainan korkojen erotuksesta, vaan sitä valtavasti suuremmasta hyödystä, minkä asuntojen vapaa hinnoittelu soisi.

Etenkään nyt markkinakorkojen noustua pitkään ja saavutettua jo tavallisen arava-koron, on erityisen vaikea uskoa, että korkoero olisi mikään varsinainen syy aravalainojen irtisanomiselle ja tälle laille. Myös lain perusteluissa on runsaasti pohdiskelua siitä, millaisia yhtiöitä laki oikeastaan voisi koskea. Kun korkoerolla perusteltavia lain hyödyntäjiä ei tunnu olevan merkittävää määrää, päädytään lopulta ehdottamaan lain piiriin kaikkia yhtiöitä. Näin perustelut syövät itsensä ja tulevat pal-

jastaneeksi täytelainakuvion olevan sivuseikka eli hämäystä lain varsinaisen tarkoituksen ja vaikutusten edessä.

Kun meneillään olevassa rahamarkkinakriisissä esitetään lakia, joka mahdollistaisi satojen tuhansien ihmisten kotien lainojen heittämissä markkinoiden pyörteisiin, täytyy kysyä mikä on se pakottava syy, jonka tähden laki todella tarvittaisiin vastoin omia perustelujaan. Miksi perustelut ja pykälät ovat jälleen eriparia?

Lain perusteluissa tuodaan aivan oikein esille ne markkinakorkojen nousun riskit, joille lainojen konvertointi altistaisi lainakohteet. Lainsäätäjän olisi osattava lukea kyseinen yleisperusteluihin kirjoitettu ”perustelu” perusteluna sille, miksi kyseinen laki pitäisi jättää säätämättä. Valitettavasti tällaisille järkeville kriittisille ajatuksille ei lakiesitysten kaavassa ole varattu omaa otsikkoa, joten kaikki perusteluihin kirjoitettu saatetaan pikaluvussa tulkita väärin lakiesityksen puoltamiseksi.

Kaavan mukainen otsikointi ohjaa kuitenkin tuomaan esiin lähinnä vain positiivisia seikkoja, mistä tyypillisenä esimerkkinä on yleisperustelujen kohdassa 4.1. ”*Vaikutukset kotitalouksien asemaan*”. Kirjoittajilla näyttää olleen melkoisia vaikeuksia keksiä tuohon kohtaan kahta virkettä enempiä ja sekin on vain epämääräistä ja väkinäistä jonkin todennäköisesti myönteisen seikan keksimistä esityksen tavoitteista ”*alentaa eräissä tapauksissa lainan...menoja...Tämä vähentäisi vuokrankorotuspaineita...*”. Virkamiehet ovat olleet vaikean tehtävän edessä, joutuessaan perustelemaan lakia, jollaisen varsinaisia suuria tarkoituksia ei kuitenkaan haluta tuotavan julki.

On hälyttävää, että näin merkittävän lain perusteluissa ei mainita ainuttakaan tutkimusta arava-lainan hintarajoituksista vapautumisen todennäköisistä vaikutuksista kotitalouksien asemaan. Asiaa valottavia tutkimuksia on julkaistu myös aivan tuoreeltaan ja niiden mukaan jo nykyiset vuokrat ja vastikkeet tuottavat suuria taloudellisia vaikeuksia kolmannekselle kyseisissä kohteissa asuvista kotitalouksista. Lain vaikutusten kaameus on ilmeisesti aavistettu, koskapa niitä ei haluttu tuoda esiin ja mutkistamaan lain hyväksyttämistä. Tässä mielessä on hyvin johdonmukaista, että laista ei myöskään pyydetty lausuntoa asumisen tutkijoilta eikä asukasjärjestöiltä.

Taloudellisia vaikutuksia arvioivassa kohdassa vähätellään lain merkitystä ja väitetään, että arava-lainoja, joiden ”*ehdot ovat markkinoilta saatavien lainojen...ehtoja edullisemmat, ei kuitenkaan kannattaisi konvertoida...Merkittävin vaikutus ehdotulla lailla olisi...yhteisöihin, jotka saavuttavat konvertoinnilla pääomakustannus-hyötyä.*” Tällaiset perustelut ovat joko täysin asiantuntemattomia tai tahallista hämäystä, sillä lain merkittävimmät taloudelliset vaikutukset tulevat, kuten jo edellä totesin, talojen hintasääntelyn poistumisen kautta. Niitä vaikutuksia ehdotuksessa ei pohdita lainkaan.

Toinen lainojen konvertointia ja korkoeroa merkittävämpi intressi, hyöty ja vaikutus liittyy lain suomaan mahdollisuuteen myydä kyseiset kiinteistöt tai asunnot vapaasti eniten tarjoavalle. Tästä lakiehdotuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa pykälän 14 kohdalla todetaan, että ”*...vapaaehtoisella kaupalla saadaan usein omaisuuden realisoinnissa paras hinta. Tällainen kauppa voidaan joutua tekemään nopeastikin, joten omaisuuden realisointi ei edellyttäisi Valtiokonttorin lupaa.*”

Julkisuudessa on jo vuosia ollut esillä kiinteistösijoitusyhtiöiden ja –rahastojen suuri kiinnostus ostaa vuokra- ja aso-taloja niiden riskittömän tuottoisuuden tähden. Lakiesitys nostaisi taloista maksettavia hintoja roimasti ja täten lisäisi taloilla käytävää kauppaa. Siitä luonnollisesti seuraisi vuokrien korotuksia, joilla uusi omistaja saisi maksamansa korkean hinnan korkoineen takaisin ja pääsisi hyötymään tulevasta varmoista voitoista asukkaiden kustannuksella. Asukkaiden oikeuksilla ei tunnuta olevan mitään sijaa tässä lakihankkeessa. Sitäkin paremmin hanke istuu talojen eräiden pääomistajien, työeläkeyhtiöiden, subprime-seikkailuissa kärsimien miljardiluokan tappioiden hoitamisen tarpeisiin ja kaikkien omistajien pohjattomalta tuntuvaan voittojen maksimoinnin pyrkimykseen. Valitettavasti tähän budjettilakina esiteltävään lakiin liittyy myös valtion lainasaatavien nopean tulouttamisen tavoite asukkaiden kustannuksella ja asukkaiden oikeuksia polkien. Myös monilla kunnilla on vahvoja pyrkimyksiä myydä vuokra- ja aso-talojaan.

Kieltämättä laki tulisi vähentämään markkinoiden toimivuuden esteitä, jopa poistamaan niitä, mutta eräiltä osin laki myös vaikeuttaa markkinoiden toimivuutta. Jos ajatellaan myös asukkaita kaiken maksajia toimijoina markkinoilla (mitä lakiehdotuksen laatijat eivät tee), eivät markkinat heidän kannaltaan toimi silloin kun tarvetta ja maksamismahdollisuuksia vastaava tarjonta supistuu. On loogista ajatella, että kun kohtuuttoman kalliiksi käyneillä markkinoilla vapautetaan suuri määrä asuntoja aravan hintarajoituksista, tulevat hinnat kohoamaan vain entistä kohtuuttomammiksi, sillä vapautetut asunnot eivät lisää asuntojen tarjontaa.

Jos nyt rakennuttajayhtiöille annetaan mahdollisuus rahastaa nykyisestä asuntokannasta entistä enemmän, se ei lisää niiden motivaatiota tuotannon lisäämiseen ja tuloksen tekemiseen pienemmän katteen ja suuremman volyymin kautta. Laki siis todellisuudessa kannustaa hintojen nostoon eikä asuntojen lisäämiseen.

Yleisesti on todettu tarvittavan nopeasti ja paljon uusia kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja. Ehdotettu laki toimisi vastoin markkinatilanteen tervehdyttämisen edellyttämiä ratkaisuja ja lain perusteluissa todettuja tavoitteita ainakin vuokra-asuntomarkkinoilla. Yleisen vuokratason kohotessa nopeasti vähenee edullinen tarjonta ja näiltä osin markkinat yksipuolistuvat varakkaiden tai tuettujen markkinoiksi. Omilla pienillä tuloillaan sinnittelevien kannalta markkinat sulkeutuvat ainakin tietyillä alueilla. Tämä edistää ihmisten eriarvoistumista ja segregatiota.

Omistusasuntojen hintojen noustua kohtuuttomuuksiin, on voimistunut entistä varakkaampien vuokra-asuntokysyntä. Tätä tilannetta esitetyn lain suomin keinoin hyödyntäessään rakennuttajayhtiöt ja kunnat nopeuttaisivat vuokralaisten vaihtumista nykyisistä asukkaista heitä varakkaampiin. Tätä voitaisiin sanoa väestön pakkosiirroksi suomalaiseen tapaan. Nykyisten asukkaiden lähteminen kodeistaan on eräänlaista ”asukaslähtöisyyttä” sekin. Tällaista asukkaiden aktivoimista lailla tavoitellaan?

Jos vapautuvat talot / asunnot taas laitettaisiin nopeasti myyntiin, ei se tervehdyttäisi myöskään omistusasuntomarkkinoita, joilla vallitsee ylitarjonta. Samalla se kuitenkin vähentäisi vuokra-asuntoja, mikä olisi aivan päinvastaista markkinoiden tervehdyttämistarpeiden kanssa.

Lakiehdotuksessa korostetaan käyttörajoitusten säilymistä lainojen konvertoinnista huolimatta. Samalla jätetään tuomatta selvästi esiin, ovatko kyseiset rajoitukset voimassa vain siihen saakka kunnes lainat on maksettu ja takaukset käyneet tarpeettomiksi. Jos näin on, se hetki koittaa pian niille taloille, joiden lainat maksetaan pian vaikkapa koko yhtiön kaikilta asukkailta kerätyistä varoista. Nopeutettuun käyttörajoituksista vapautumiseen laki näyttää jättävän myös muita mahdollisuuksia. Tällaisissa taloissa asukkaita ei uhkasi vain nopeasti korotettavat vuokrat ja vastikkeet vaan myös asunnon myyminen alta.

Laila sanotaan pyrittävän lisäämään kannustimia eri toimijoille. Tältä osin jää täysin näyttämättä miten laki lisääisi eri toimijajoukkojen aktiivisuutta ja mihin suuntaan. Vain se tulee selväksi, että laki lisääisi rakennuttajayhtiöiden aktiivisuutta talojen vapauttamisessa arava-lainaehdoista, mutta epäselväksi jää miksi siihen pitäisi lain avulla kannustaa. Arava-lainan ehtojen muuttaminen lainansaajille nykyistä edullisemmaksi olisi toteutettavissa jo nykyisenkin lainsäädännön puitteissa. Jäljelle uuden lain tarpeesta siis jää ainut merkittävä motiivi ja se on talojen vapauttaminen arava-hintasääntelystä.

Lain vaikutus kotitalouksien asemaan olisi dramaattinen heikentäessään entisestään asukkaiden mahdollisuuksia asua kodeissaan, joiden kaikista kuluista, myös pääomamenoista he ovat yksin kantaneet vastuuta vuosikausia.

Esimerkiksi Ruotsissa on jo 21 vuotta sitten säädetty laki, jolla on turvattu kotitalouksien asemaa vuokratulojen tullessa myyntiin. Asukkaat voivat tuollaisessa tilanteessa perustaa asumisoikeusyhdistyksen, saavat etuosto-oikeuden maksamaansa taloon ja välttyvät tahdonvastaisilta poismuutoilta ja/tai elämän kurjistumiselta, joihin uuden vieraan omistajan voittoa tavoittelevat vuokrankorotukset yleensä johtavat.

Muissa pohjoismaissa on jo vuosikymmeniä ollut vallalla myös sellainen asumisoikeusjärjestelmä, jossa asukkaat yhdistystensä kautta hallitsevat kohteitaan itsenäisesti. Tällä tavoin heidän asemansa on taloudellisesti turvattu myös pitkällä tähtäyksellä ulkopuolisten voittopyyteiltä. Suomessa on vallalla suurten rakennuttajayhtiöiden hallitsema aso-järjestelmä, jossa asukkailla on vain vuokralaisen asema.

Suomessa on vuokra- ja aso-asukkaiden taloudellinen turva tavattoman heikko ja esitetty laki poistaisi siitä loputkin. Välittömästi uhattuina ovat satojen tuhansien ihmisten mahdollisuudet asua kodeissaan ja lain välillisten yleistä vuokratasoa nostavien seurausten kautta laki uhkaa 1,4 miljoonan suomalaisen vuokralaisen ja aso-asukkaan oikeuksia asua edes arava-lain turvaamalla tavalla kohtuuhintaisesti.

Asumisoikeustalojen osalta erikseen voidaan todeta, että kyseinen laki on perustuslain vastainen sillä se merkitsisi käytännössä asukkaiden omaisuuteen eli asumisoikeuteen puuttumista ilman asukkaiden suostumusta. Asumisoikeudet on ostettu ja maksettu ja ne ovat niin aiempien lakien kuten myös viranomaisten ja yhtiöiden antamien todennettavien lupausten mukaan pysyviä oikeuksia asua omakustannuseriaatteella laskettavin kohtuukustannuksin. Ehdotettu laki, vapauttaessaan asumisoikeusvastikkeet arava-rajoituksista, heikentää merkittävästi aso-asukkaiden taloudellisia mahdollisuuksia voida asua jo pitkälle maksamissaan ko-

deissaan. Vastikkeiden korotukset ovat jo nykyisellä tasollaan ja trendillään aiheuttaneet lukemattomien kotitalouksien poismuuttoja ja heille suuria taloudellisia menetyksiä.

Lainojen konvertoinnilla ei ole osoitettu saavutettavan merkittäviä hyötyjä, eikä laki mitenkään takaa, että ne vähätkään mahdolliset hyödyt käytettäisiin vastikkeiden korotusten lykkäämiseen tai vastikkeiden alentamisesta. Ehdotettu laki näyttäisi poistavan myös rajoitukset siltä miten yhtiön tulos tulee käyttää. On ilmeistä, että tuloksesta yhä suurempi osuus menisi osinkoihin, mitä ei voida pitää omakustannuseriaatteen mukaisena.

Ehdotettu laki on jyrkässä ristiriidassa asukkaiden oikeuksien, tarpeiden ja toiveiden kanssa. Näistä on saatavissa tutkimustuloksia, mutta ne on lain valmistelussa täysin sivuutettu. Samalla on sivuutettu eduskunnan jo kolmessa eri ponnessaan maan hallituksille esittämät toiveet laista, joka vahvistaisi asukkaiden asemaa asoyhtiöiden hallinnossa. Asukkaiden vallan vahvistaminen olisi myös perustuslain edellyttämää valtiovallan toimintaa, jolla tuettaisiin kansalaisten itsenäistä asumisen järjestämistä.

Nyt esitetty laki lisäisi aso-yhtiöiden johdon valtuuksia tehdä määräysvallallaan entistä suurempia päätöksiä ilman, että asukkailla on mitään tosiasiallista mahdollisuutta estää niitä. Nyt avattaisiin yhtiöiden johdolle rajattomat mahdollisuudet vastikkeiden korottamisiin ja talojen/asuntojen myyntiin sekä lainojen konvertointiin suuren riskin markkinalainoihin ja jopa omilta tytäryhtiöiltään kohtuuttomilla ehdoilla. Aukkaat yksin joutuvat maksamaan noiden päätösten seuraukset, vaikka määräysvalta on täysin omistajiksi itsensä katsovilla lainan ottaneilla rakennuttajayhtiöillä. Ehdotettu laki siis kutistaisi asukkaiden suhteellista asemaa hallinnossa lisätessään yhtiöiden johdon mahdollisuuksia päättää yhä suuremmista asioista.

Ehdotetusta laista lienee tarkoitus tehdä yksi naula lisää siihen arkkuun, jonne yhtiöt haluavat haudattavan ajatuksen aidosta pohjoismaisesta asumisoikeusjärjestelmästä. Omistajavaihdokset tietenkin vaikeuttaisivat suuresti järjestelmän pohjoismaistamisen edellyttämiä lakiuudistuksia, joilla asukkaiden asema hallinnossa yritettäisiin myöhemmin korjata. Tässä laissa ei siis ole suinkaan kyse vain jostain teknisestä valtioneuvoksesta vaan samalla päätettäisiin asukkaiden valinnan/valikoitumisen lisäämisestä varallisuuden mukaan sekä suomalaisen asukasdemokratian huonontamisesta entisestään.

Lain 136/2008 hyväksyminen tuollaisenaan olisi suomalaisen asuntopolitiikan synkimpiä tapahtumia ja pakottaisi asukkaiden puolustusta valittamaan Suomen valtion toimista oikeuteen, tarvittaessa myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle.

Eric Hällström, YTL
eric.hallstrom@welho.com
050-3960170

Asumisen Hinta Alas –kansalaisliike www.freewebs.com/asumisenhintaalas
Suomen Asumisoikeusasukkaat ry www.freewebs.com/sasory

YmLP 63/2008/B 88

HE 136/2008 vp

KIRJALLINEN LAUSUNTO
LITE

Mitä tulee tulkintamahdollisuuksiin, on laki asumisoikeusasunnoista malliesimerkki. Sen yleisperusteluissa mainitaan 65 kertaa pohjoismainen yhdistyksen / osuuskunnan hallitsema järjestelmä eikä kertaakaan sitä yhtiöiden hallitsemaa järjestelmää, johon pykälät ja ARAn lainoituslinjaukset ovat johtaneet. Pelaamalla aikaa toiset 15 vuotta ovat alkuperäiset asukkaat kadonneet ja maksetut talot tipahtavat ilmaisina yhtiöiden omistajien käsiin. Tällainen peli on vienyt asukkaiden uskon yhtiöiden tilaamien lakien erinomaisuuteen asukkaiden vinkkelistä.

Terveisin

Eric

Eric Hällström
eric.hallstrom@welho.com
puh. 050-3960170

HE 136/2008 vp

Eric Hällström 17.10.2008

Hei ympäristövaliokuntalaiset

Kyseisen lain 136 hyväksymisellä otetaan pitkä askel asumisen hintojen nousun nopeuttamiseen sillä kyseessä on rahoituksen "privatisointi" mm. perustettaville rahastoille yms. luotottajille, joiden toimintaperiaatteista ja kytköksistä rakennuttajayhtiöihin sekä niiden omistajiin ei ole tarpeeksi tietoa. Yksityiset rahoitusmarkkinat ovat muutenkin nyt sellaisessa myllerryksessä ja maksajien tarpeessa, että on melkoista hasardia heittää miljardilainat tuohon rulettiin. Ne jotka nyt hakevat valtiolta valtuuksia moiseen peliin eivät tietenkään tule maksamaan viuluja, vaan tietävät lain suovan heille jatkossakin mahdollisuuden maksattaa kaikki kustannukset, mokat mukaan lukien, äänivallattomilla asukkailla. Nykyisestä moral hazard tilanteesta siirrytään super moral hazard-tilanteeseen.

On se kumma jos tuollaista meininkiä on tarkoitus vielä tukea valtion takauksin ja laeilla, asukkailta eli maksajilta mitään kysymättä. Missä on nyt se demokratia ja "Korva"? Asukkailta otetaan viimeinenkin "Toivo" saada asua kodeissaan hintatrendin häätämättä. "Teot ovat kauneinta puhetta" vain sillä edellytyksellä, että ne ovat hyviä tekoja. Tätä talojen rahoituksen kaappausta ei voida pitää minään hyvänä tekona.

Jos on tähän asti velkaisten asunnon ostajien pitänyt todeta, että asunto on pankin, niin lain 136 jälkeen voidaan sanoa jatkossa niin myös arava-taloista. Ero on vain siinä, että yksittäinen asuntolainan ottava kotitalous saa tehdä lainapäätöksensä ja pankin valinnan itse. Meille vuokralaisille ja aso-asukkaille maksettavaksi tulevat lainaehdot neuvottelee rakennuttajayhtiön johto omin päin ja liikesalaisuuden verhojen takana.

Etenkin aso-asukkaiden kohdalla tässä tapahtuu suuri oikeuksien loukkaus koskapa aso-asukkaat ovat kohteidensa ainoita riskipääoman sijoittajia ja suuressa taloudellisessa vastuussa ratkaisuihin, joihin eivät voi itse mitenkään vaikuttaa. Kaikki päätökset tekee johto/yhtiö, joka ei ole sijoittanut kyseisiin taloihin senttiäkään omia rahojaan. Tämä on täysin yleisen oikeustajun vastaista ja tulee johtamaan oikeustoimiin.

Talojen talouden säätelyn 136-privatisointia seuraava askel on, että kohteet tullaan vapauttamaan arava-rajoituksista joko ARA:n nykyisin valtuuksin tai uudella "muodollisella" lainmuutoksella, joka saadaan tuntumaan itsestään selvältä, sillä "eihän jotkut ikivanhat arava-rajoitukset voi loputtomiin kahlita vapaasti rahoitettuja kiinteistöjä". Tämä olisi vain viivasuoraa jatkoa edellisen laman jälkeen räväkästi aloitetulle vuokrasäätelyn purkamiselle, mikä on ollut yksi suurimmista syistä ihmisten eriarvoistumiseen ja väestön pakkosiirtoihin hinnoitteludiktaattien tähden. Tälläkö tiellä jatketaan pörssiromahduksista huolimatta, annetaan niille loputkin, satojen tuhansien ihmisten kodit, vai joko vihdoinkin kehitettäisiin valtion lainajärjestelmää. Tämä on poliittinen valinta. Ketkä tätä asuntopolitiikkaa oikein johtavat, grynderit vai eduskunta?

Ne jotka ovat vuokralaisten ja asolaisten tukena, antavat asukkaille näköaloja paremmasta tulevaisuudesta ja mahdollisuuden ottaa kantaa asuntopolitiikan suuntiin. Paras sellainen foorumi on netti, missä voi allekirjoittaa AHA-adressin ehdotukset osoitteessa www.adressit.com/asumisen-hinta-alas

Toivottavasti ehdit tutustua AHA-liikkeen ehdotuksiin, ne ovat todella

käyttökelpoisia. Jos saat asian vaikutuskanaviesi kautta kansalaisille tiedoksi, ovat he sinulle siitä kiitollisia.

Hyvää viikonvaihetta
Terveisin

Eric

Eric Hällström
eric.hallstrom@welho.com
puh. 050-3960170